

Vrouwen van Nu,

10 daagse Campagne op de website van 5 - 15 november 2015, met 15 blokjes

Blokje 1

Initiatiefwet Herziening Partneralimentatie

De Initiatiefwet Herziening Partneralimentatie is 19 juni 2015 ingediend met als belangrijkste motivatie dat vrouwen door de voorstellen in deze wet sneller aan het werk gaan en/of hun aantal gewerkte uren zullen uitbreiden. Daarom stellen de initiatiefnemers uit de Tweede Kamer voor om de duur van de partneralimentatie te verlagen van 12 naar 5 jaar en doen zij een voorstel voor een andere rekenmethode voor het berekenen van de hoogte van de alimentatie. Ter ondersteuning van deze motivatie willen ze de jaarlijkse indexatie van de partneralimentatie afschaffen. Nieuwe partners hebben geen invloed op partneralimentatie.

Op het voorstel van 5 jaar zijn twee uitzonderingen geformuleerd, namelijk partneralimentatie totdat het jongste kind 12 jaar is en als het huwelijk minstens 15 jaar heeft geduurd bij een leeftijd van 55 jaar en ouder, dan is er eventueel recht op partneralimentatie tot aan het pensioen.

De initiatiefnemers zeggen met deze wet aan te sluiten bij een wens van de vrouwenbeweging, namelijk het streven naar economische zelfstandigheid. Deze wens uit de jaren 70 was echter niet alleen een eigen inkomen, maar ook gedeelde zorg. En daarover zegt deze wet niets.

Tegenstanders van het verkorten van de duur van de partneralimentatie voeren als argument aan dat deze wet te vroeg komt. De verdeling van betaald en onbetaald werk gedurende het huwelijk is immers nog steeds scheef, in het nadeel van vrouwen. De kansen voor vrouwen na beëindiging van het huwelijk zijn daardoor niet gelijk aan die van mannen.

Partneralimentatie heeft van alles te maken met de verdeling van het betaalde en onbetaalde werk tijdens het huwelijk en de financiële situatie van vrouwen na echtscheiding. Vandaar dat de informatie in de blokjes niet alleen over de voorgestelde wet zal gaan, maar ook over economische zelfstandigheid en wat daar omheen speelt, zoals socialisatie, opleiding, beeldvorming, verwachtingspatronen en mannenemancipatie.

De Studiegroep Economisch Zelfstandig heeft een [website](#) gemaakt speciaal rond het thema economische zelfstandigheid in relatie tot partneralimentatie. Hier kun je reageren op stellingen, je kennis testen en achtergrondinformatie vinden, ook nadat de themasite van Vrouwen van Nu gedepubliceerd is.

Blokje 2

Test je kennis over echtscheiding

1. Hoeveel vrouwen krijgen partneralimentatie na echtscheiding?

26,6 %

36.6 %

16,6 %

2. Hoeveel vrouwen komen er na een scheiding in de bijstand?

20 %t

30 %

40 %

3. Hoeveel scheidingen zijn er per jaar?

43.000

23.000

33.000

4. Bij hoeveel scheidingen zijn kinderen betrokken?

30 %

50 %

70 %

Controleer je antwoorden met de PDF hieronder.

Blokje 3

Poll

Ben jij het ermee eens dat de duur van de partneralimentatie wordt teruggebracht van 12 naar 5 jaar?

De Initiatiefwet Herziening Partneralimentatie beoogt de duur van de partneralimentatie terug te brengen van 12 naar 5 jaar.

“Ter bevordering van de economische zelfstandigheid van vrouwen”
zeggen de voorstanders.

“Deze wet komt te vroeg”, zeggen tegenstanders.

Argumenten en achtergrondinformatie vind je op de blokjes op de website.

Wat vind jij?

Ik ben het ermee eens dat de duur van de partneralimentatie wordt teruggebracht van 12 naar 5 jaar.

ja / nee

Enkele reacties

1. linda

Er is veel te kort werk en uitbreiden lukt niet en dan is er alleen bijstand

2. irene

Ik vind 5 jaar ook al lang. Laat vrouwen veel meer kiezen om het ouderschap evenwichtig te verdelen. Ik heb altijd gewerkt met betaalde oppas waar ik geen cent van vergoed kreeg. Dat was een investering voor later en zo nodig niet afhankelijk te zijn, Het kostte mij vaak geld i.p.v dat ik er aan overhield.

3. Anoniem

Belangrijk dat vrouwen economisch zelfstandig zijn en dat blijven als er kinderen komen.

4. Lot

Een logisch gevolg van emancipatie.

5. Anoniem

Ben het helemaal mee eens ,als je weduwe wordt en geboren bent na 1950 en kinderen ouder zijn dan 18 jaar moet je je ook zelfstandig redden

6. Anoniem

Zolang vrouwen het merendeel van de opvoeding van de kinderen en het huishoudelijk werk doen, is het nodig dat de partner alimentatie zo lang gestand houdt tot er een volledige gelijkstelling van inkomen is gecreëerd.

Blokje 4

Initiatiefwet: Memorie van Toelichting en advies Raad van State

De Initiatiefwet Partneralimentatie is 19 juni 2015 ingediend door Tweede Kamerleden van VVD, PvdA en D66. Het wetsvoorstel is voor een leek lastig te lezen, omdat er veel verwijzingen naar andere wetsartikelen in staan en er veel kennis bij de lezer wordt verondersteld. Daarom is het handig om de [Memorie van Toelichting](#) te lezen, waar de voorstellen uitgebreid worden toegelicht en de indieners aangeven waarom zij deze wet nodig achten.

De [Raad van State](#) brengt over elke nieuwe wet advies uit. Tot op heden hebben wij over de initiatiefwet Partneralimentatie geen advies uitgebracht. Overigens kunnen de minister en de Tweede Kamerleden het advies naast zich neerleggen.

Blokje 5

Mijn verhaal

Onze bruiloft was een sprookje met alles erop en eraan. Mijn man in een prachtig pak, ik in een wolk van een jurk met een lange sleep, neefjes en nichtjes die als bruidsjonker en bruidsmisje voor ons uitliepen en een koets met vier paarden die ons van het gemeentehuis naar de feestzaal bracht. Proosten met champagne, een torenhoge taart, een verrukkelijk diner en 's avonds een groot feest met een bandje en een dj.

Na drie jaar kwam ons eerste kind. Een mooie dochter. We vonden een lieve mevrouw die in ons eigen huis op ons meisje kwam passen en ondertussen wat huishoudelijk werk verrichtten. Mijn man en ik werkten allebei vijf dagen, maar ik kon één dag per week ouderschapsverlof opnemen. Hoewel ik er regelmatig op aandrong, lukte het niet mijn man zover te krijgen om ook ouderschapsverlof te nemen. In die tijd was dat nog niet zo gebruikelijk en hij voelde er niet veel voor om zijn nek uit te steken met het risico een leuke klus mis te lopen.

Ons gezinnetje werd binnen vijf jaar uitgebreid met nog een dochter en een zoon. We hadden felle discussies over de taakverdeling thuis. We wilden allebei graag meer kinderen en ik vond dat we dan ook beiden een gelijke bijdrage aan de opvoeding moesten leveren. Toen we net getrouwd waren stopten in mijn omgeving nog veel vrouwen met werken op het moment dat het eerste kind kwam. Ik was een voorloper, maar ten tijde van de geboorte van onze zoon, bleven al meer moeders buiten de deur werken. De discussies over beiden een vierdaagse werkweek eindigden echter altijd met dezelfde conclusie: voor mijn man was dat onmogelijk, in ieder geval bij zijn traditionele werkgever.

Omdat mijn man voor zijn werk regelmatig een paar weken van huis was, besloten we uiteindelijk samen dat ik drie dagen zou gaan werken om de combinatie van werk en het grootste deel van de zorg voor de kinderen beter te kunnen combineren. Onze oppas/huishoudster hielden we voor drie dagen per week aan.

Mijn man maakte carrière, volgde op kosten van zijn baas en in de baas zijn tijd nog een aantal opleidingen en steeg al hoe verder op de ladder. Zijn inkomen groeide navenant en we hadden een prettig leven. Af en toe laaide de discussie over een vierdaagse werkweek voor beiden nog op, maar zonder resultaat.

Mijn leven stond ondertussen niet stil. Naast mijn betaalde baan deed ik vrijwilligerswerk op de school van de kinderen en speelde twee dagen per week taxichauffeur om het kroost naar muzieklés, sportclubs en feestjes te brengen. Ik wisselde een paar keer van baan, onder andere om dichter

bij huis te werken en zodoende de reistijden te kunnen beperken. Ik vond telkens interessant werk, maar meestal op hetzelfde niveau omdat voor hogere functies drie dagen net te weinig was.

Ons leven kabbelde zo meer dan twintig jaar voort. Toen de kinderen naar de middelbare school gingen breidde ik mijn werktijden langzaam maar zeker uit van 24 naar 30 uur. Promotie maken bleek echter moeilijk. Bij beter betaalde banen kwam ook avondwerk kijken en omdat mijn man al zoveel van huis was, vonden we dat beiden niet prettig.

Na drieëntwintig jaar huwelijk barstte de bom. Op één van zijn reizen was mijn man een leuke – tien jaar jongere – ongebonden vrouw tegengekomen en hij werd smoorverliefd. Een scheiding bleek onafwendbaar. Hoewel ik met mijn inkomen formeel gezien economisch onafhankelijk was en mijn eigen broek zou kunnen ophouden, vond ik het niet meer dan redelijk dat hij partneralimentatie zou betalen. Dat hij bijna twee keer zoveel verdiende als ik, was mede door mijn inzet thuis mogelijk gemaakt. Gelukkig was de wetgeving toen nog zo dat hierover weinig discussie was en ook mijn – inmiddels ex – man maakte er geen punt van. We zijn nu vijf jaar verder. Inmiddels heb ik een andere, beter betaalde baan voor 36 uur per week gevonden. Over zeven jaar stopt de partneralimentatie maar ik heb goede hoop dat ik dan op dezelfde voet kan voortleven als nu. Al is mijn financiële armslag fors minder dan toen we nog getrouwd waren en is hij er – zoals zoveel mannen die gescheiden zijn – financieel op vooruit gegaan.

Het beperken van de duur van de partneralimentatie vind ik op zich een prima plan. Als je gescheiden bent is het al ingewikkeld genoeg om goed met elkaar om te blijven gaan omwille van de kinderen. Het liefst zou ik de deur achter me dicht hebben getrokken en nooit meer iets met hem te maken hebben gehad. Financieel onafhankelijk zijn hoort daarbij. Ik voel er echter niets voor om een flinke stap terug te doen, alleen omdat hij zo nodig verliefd moest worden. Al die jaren heb ik het mede mogelijk gemaakt dat hij carrière kon maken. Als ik had geweten dat de partneralimentatie beperkt zou worden tot maximaal vijf jaar, zou ik nooit minder zijn gaan werken of had ik geen kinderen willen krijgen als hij niet ook een dag minder wilde werken.

Je begint samen aan een relatie, moet samen je best doen om er wat van te maken en ook samen beslissen over ieders aandeel in inkomen en zorg. De maatschappij gaat er steeds meer vanuit dat iedereen voor zichzelf moet kunnen zorgen. Een voorwaarde daarvoor is dat je verstandige keuzes maakt en bij elke beslissing die je neemt, de consequenties op langere termijn in het oog houdt.

Het sprookjeshuwelijk spat te vaak als een zeepbel uiteen om er onnadenkend mee om te gaan.

Blokje 6

Rolverdeling tijdens het huwelijk

Het belang van economische zelfstandigheid

In veel huwelijken is het gangbaar dat één van de partners fulltime werkt, meestal de man, en de ander parttime, meestal de vrouw. Hierbij blijft de traditionele rolverdeling in stand, namelijk: de vrouw doet het meeste werk in het huishouden, de zorg en de opvoeding. Deze taakverdeling in het huishouden is er ook als er geen kinderen zijn en bij samenwonenden zonder kinderen boven de 40 jaar.

Tot nu toe heeft de vrouwenbeweging weinig invloed gehad op deze taakopvatting bij vrouwen en mannen. De verschillende verwachtingen voor meisjes en jongens, vrouwen en mannen worden nog altijd doorgegeven bij de opvoeding en schoolkeuze, opleiding en beroepskeuze. Het lijkt wel alsof de emancipatie doorzet, maar toch is dit maar zeer ten dele het geval, zoals onderzoek ook aantoont.

Herverdeling van het betaalde en onbetaalde werk

Deze wet, waarin van vrouwen na een scheiding verwacht wordt dat ze binnen vijf jaar voldoende inkomen verdient om van te leven, kan aanleiding zijn voor een herverdeling van het onbetaalde werk binnenshuis en het betaalde werk buitenshuis.

Want als je tijdens je huwelijk niet voldoende inkomen verdient, is het maar de vraag of je na een scheiding lukt. Kun je het aantal uren uitbreiden, is je opleiding niet verouderd, krijg je nog wel een baan op oudere leeftijd? Daarbij komt dat vrouwen nog altijd 18 procent minder verdienen dan mannen en ze minder kans op promotie hebben.

Dit alles betekent dat je al tijdens je huwelijk, ook als er kinderen komen, goed moet nadenken over de gevolgen van de verdeling van betaald en onbetaald werk.

Bekijk ook [de 30 secondenapp](#) van het CBS en de flyer die als pdf hieronder is gevoegd.

Extra informatie

 [6. flyer-ezflyer-a4formaat-19okt15.pdf](#)

Blokje 7

Kinderalimentatie: recente ontwikkelingen

Per 1 januari 2013 veranderde er veel in de bijdrage van de overheid aan de kosten van het levensonderhoud van kinderen. Vanwege de overzichtelijkheid kwamen er drie regelingen in plaats van zeven. Per 1 januari 2015 kwam daar nog de zogeheten 'alleenstaande ouderkop' bij. Deze regeling is bedoeld als bijdrage voor de verzorgende ouder – vaak de moeder – in de kosten van de opvoeding van de kinderen. De nieuwe regelingen gaven aanleiding tot onduidelijkheid.

De landelijke expertgroep van familierechters heeft toen geadviseerd om de hoogte van de kinderalimentatie die de ex-partner betaald met de bijdrage van het rijk te verminderen. Dit advies was aanleiding voor veel ex-partners om een herziening van de kinderalimentatie aan te vragen. De meeste rechtbanken, behalve in Den Haag en in Noord-Holland, pasten de geadviseerde rekenmethode van de expertgroep toe. Daardoor ontstond er 'rechtsongelijkheid', dat wil zeggen dat het uitmaakt bij welke rechtbank je verlaging van de kinderalimentatie aanvraagt, een onwenselijke situatie. De Raad van State werd om een besluit gevraagd.

Begin oktober kwam de Hoge Raad met de bindende uitspraak dat een ex-partner het hele bedrag aan kinderalimentatie moet betalen. Er kan géén aftrek zijn van het geld dat de verzorgende ouder van de overheid krijgt.

Blokje 8

Geschiedenis partneralimentatie vanaf 1830

De indieners van de wet hebben in hun Memorie van Toelichting uitvoerig de geschiedenis beschreven van partneralimentatie. Ze zijn daarbij teruggegaan tot 1830, toen voor het eerst wettelijk werd vastgelegd dat bij scheiding de man partneralimentatie moest betalen, omdat de vrouw niet mocht werken. Althans, dit gold voor vrouwen uit de hogere klasse. Mannen uit lagere klassen hadden over het algemeen te weinig inkomen om partneralimentatie te betalen en hun vrouw had vaak een baan in de huishouding van de welgestelde klasse of werkte als prostituee. Op het platteland werkte de vrouw mee op het boerenbedrijf.

In dit stuk is vooral beschreven hoe mannen zich door de jaren heen hebben verzet tegen levenslange partneralimentatie en tegen het feit dat er sprake moest zijn een schuldvraag. Het punt van overspel en verlating pas werd in de jaren zeventig van de vorige eeuw verlaten. In 1994 werd de levenslange partneralimentatie verlaagd tot maximaal 12 jaar.

Blokje 9

De IJzeren Eeuw, eerste feministische golf

Voorlopers van het hedendaagse feminisme.

Al in de negentiende eeuw speelden in grote lijnen dezelfde vrouwenissues als tegenwoordig. Een teken dat zelfs kleine veranderingen ten gunste van vrouwen maar langzaam tot stand komen. Het gaat hierbij onder andere over de dubbele moraal (de 'nette' gehuwde vrouw en de hoer) en economische zelfstandigheid.

De eerste feministische golf duurde van 1880 tot 1920. Bekende vrouwen die zich voor gelijke behandeling van mannen en vrouwen inzetten waren bijvoorbeeld Aletta Jacobs en Mina Drucker. Aletta Jacobs streed voor universitair onderwijs (zij was de eerste vrouwelijke student geneeskunde) en voor vrouwenkiesrecht. Mina Drucker was een voorvechtster van economische zelfstandigheid. Zij streefde naar volledige juridische en politieke gelijkheid van mannen en vrouwen.

Het vrouwenkiesrecht kwam er in 1917 (passief) en 1919 (actief).

Handelingsbekwaam werden gehuwde vrouwen pas in 1956.

Blokje 10

De Strijdijzers, tweede feministische golf

De Strijdijzers zijn een theoretische actiegroep uit het Vrouwenhuis Amsterdam eind jaren zeventig van de vorige eeuw. Ze hebben zich twee jaar bezig gehouden met de plannen om de wet voor partneralimentatie te veranderen. Wat dit zou betekenen voor vrouwen.

Omdat de groep vooral uit jongere vrouwen bestond tussen de 30 en 40 jaar, lesbisch waren, zonder kinderen en zelf niet met alimentatie te maken hadden, zochten ze contact met oudere vrouwen die partneralimentatie ontvingen en zich verenigd hadden in Divortium. Deze groep had een zeer slechte naam: ze zouden er alleen op uit zijn hun exen financieel uit te knijpen. Het bleken juist heel leuke vrouwen te zijn, waarmee goed samen te werken was.

Hoe langer er over partneralimentatie werd nagedacht, twee avonden in de week(!), hoe meer de vrouwen van de Strijdijzers er achter kwamen hoe onrechtvaardig deze wet zou uitpakken ten aanzien van vrouwen. Ze begonnen theoretische stukken te schrijven over het onbetaalde werk dat vrouwen binnen het huwelijk verrichten (onbetaald werk dat mannen nooit zouden doen), vroegen vrouwen persoonlijke verhalen te schrijven, gingen actie voeren en maakten onder andere een 'Vrouwen Pas Op' affiche en gaven het boekje *En Nu is het Uit* uit.

In april 1980 sturen de Strijdijzers een open brief waarin zij duidelijk maken waarom zij tegen de beperking van de alimentatieduur zijn.

Hierbij gaan ze uit van

1. 'De structuur van de economie'
2. 'De aard van het huwelijk als rechtsgrond van alimentatie'
3. Andere argumenten met betrekking tot de rechtsgrond van alimentatie

Een gedeelte van deze brief, die ook naar alle Tweede Kamerleden was gestuurd, is voorgelezen bij de behandeling van de wet in de Tweede Kamer.

Blokje 11

Gelijkheid in de wet en in realiteit

Bij de voorgestelde wet voor herziening van partneralimentatie wordt ervan uit gegaan dat vrouwen en mannen gelijk zijn. Dit is immers wettelijk vastgelegd in de grondwet. Maar is wettelijke gelijkheid wel genoeg? Geeft het ook de werkelijkheid weer? En hoe werkt zo'n wet zonder nadere omschrijving in de praktijk uit voor vrouwen en mannen?

Verschillende definities van gelijkheid.

Gelijkheid wordt gerealiseerd als vrouwen en mannen, meisjes en jongens, een gelijke startpositie hebben. Dus dat meisjes en jongens gelijke kansen hebben in het onderwijs en alle beroepen voor meisjes en jongens openstaan. Vrouwen en mannen kunnen op gelijke wijze gebruik maken van hun kennis en kunde. Als er al een verschil is tussen vrouwen en mannen is dit *een verschil in voorkeur en het daaropvolgende keuzeprocess*. De nieuwe wet gaat uit van de bovenstaande definitie: gelijke kansen, alleen een verschillende voorkeur.

Je kunt je afvragen of deze omschrijving van gelijkheid wel genoeg is. Of er geen aanvulling moet komen door wettelijk te bepalen dat er *een gelijke verdeling is van macht, inkomen, arbeid en aanzien*. Bij aanzien kun je bijvoorbeeld denken aan het opwaarderen van het onbetaalde werk binnenshuis dat vooral door vrouwen wordt gedaan. Huishoudelijk werk en zorg worden niet bij het bruto nationaal inkomen gerekend, terwijl dit veertig procent van het totaal aantal gewerkte uren is.

Ondanks dat mannen en vrouwen voor de wet gelijk zijn, blijkt uit de [Emanipatiemonitor 2014](#) van het CBS dat er in Nederland nog steeds geen sprake is van gelijke verdeling van macht, inkomen en arbeid tussen mannen en vrouwen.

Blokje 12

Beeldvorming

Hoe we tegen mannen en vrouwen aankijken wordt voor een groot deel bepaald door de media. Helaas blijkt keer op keer uit onderzoeken dat de beeldvorming in de media rolbevestigend is, zoals bijvoorbeeld bleek in 2014 toen [Stichting Burger](#) samen met VIDM (Vaker in de media) honderden krantenfoto's onderzocht. Mannen krijgen veel meer aandacht, ze worden gepositioneerd als carrièretijgers en de kleine groep vrouwen die wel aandacht krijgt worden veelal geportretteerd in hun rol als moeder en/of echtgenote (ook als ze carrière maken) of als lustobject.

Ook talkshows zijn nog steeds een mannenbolwerk. Ondanks dat de NPO een evenwichtiger deelname van mannen en vrouwen nastreeft, bleek ook dat in het afgelopen televisieseizoen het aantal vrouwen aan de talkshowtafels ver achterblijft bij mannen. De Wereld Draait Door scoorde het slechtst, met slechts 18% vrouwen aan tafel, bij Pauw 28% en RTL Late Night scoort het best met 32%, maar dat is nog steeds niet meer dan een derde. Zie voor meer informatie [LJS Nieuwsmonitor](#).

Door de stereotype beeldvorming blijft bijvoorbeeld de deelname van meisjes en vrouwen in bèta, techniek en ICT ver achter, ook in vergelijking met andere Europese landen. Nog steeds overheerst het idee dat meisjes geschikter zijn voor verzorgende taken en jongens een technische aanleg hebben. Dat beeld is van invloed op de keuze die meisjes en jongens maken in studie en beroep. Uitgebreide gegevens vind je in de [Factsheet](#) van Atria van september 2015.

Tips:

> Lees meer bij Athena's Angels, een website van vier vrouwelijke hoogleraren, over allerlei persoonlijke en maatschappelijke belemmeringen voor vrouwen om aan de maatschappij deel te nemen, <http://athenasangels.nl/>

> En lees de blogs bij <http://stellingdames.nl/> in augustus jl. opgezet door twee jonge 'beruchte twitterfeministes', een pact om beeldvorming omtrent feminisme te verbeteren en een fris nieuw platform te stichten met een speels perspectief.

Blokje 13

Brief NVR over wetswijziging partneralimentatie

Op 30 september 2015 schreef de Nederlandse Vrouwen Raad een brief naar de minister van Veiligheid en Justitie en de woordvoerders Veiligheid en Justitie in de Tweede Kamer over de Initiatiefwet Partneralimentatie.

Hierin staat onder andere:

“Wij dringen er bij het kabinet op aan om een samenhangend en interdepartementaal beleid te voeren, gericht op een betere verdeling van betaald en onbetaald werk over vrouwen en mannen. Indien dit beleid succesvol is zal dit tot gevolg hebben dat er minder een beroep op partneralimentatie gedaan zal worden. In de aanloop naar een samenleving met meer economische zelfstandigheid van beide partners kan gedacht worden aan een gefaseerd terugbrengen van de maximumtijd voor partneralimentatie van 12 jaar naar 5 jaar. Dan kunnen gehuwden zich langer voorbereiden op het actief worden of blijven op de arbeidsmarkt. Tegelijkertijd kunnen partners met kinderen en werkgevers zoeken naar een betere balans tussen betaald en onbetaald werken voor alle ouders.

De NVR beveelt de overheid aan om een publiekscampagne te initiëren waarin:

- a. Partners worden aangemoedigd om beiden actief te blijven op de arbeidsmarkt ook als er kinderen komen;
- b. Partners worden aangemoedigd om beiden een actieve rol te spelen in de zorg voor de kinderen.
- c. Werkgevers worden aangemoedigd om werknemers met zorgverantwoordelijkheid in staat te stellen om flexibel te werken, ouderschapsverlof op te nemen, tijdelijk minder uren te werken e.d. zonder hun kansen op doorgroeien, promotie en vaste aanstelling daarmee te verspelen.”

De pdf hieronder bevat de volledige brief van de Nederlandse Vrouwen Raad.

blokje 14

Vrouw en Recht seminar

De [Vereniging voor Vrouw en Recht](#) – Clara Wichmann* organiseerde op 18 september 2015 een seminar 'Is partneralimentatie aan vernieuwing toe?'.

De grondslag voor partneralimentatie is nu: lotsverbondenheid. In de nieuwe wet wordt voorgesteld deze grondslag te vervangen door inkomensverlies.

Aan de orde kwamen onder andere de volgende vragen:

- Doet deze nieuwe grondslag recht aan de afgesproken of feitelijke verdeling van zorg en betaalde arbeid tijdens het huwelijk?
- Wat betekent de voorgestelde beperking van partneralimentatieduur in het licht van de emancipatie van vrouwen?
- Zijn de gevolgen van deze wetswijziging uiteindelijk gunstig of ongunstig voor de positie van vrouwen bij echtscheiding?
- Is de duur, berekening en grondslag van partneralimentatie aan vernieuwing toe?
- Is de huidige grondslag voor partneralimentatie 'lotsverbondenheid' uit de tijd?
- Zo ja, wat zou de grondslag voor partneralimentatie in deze tijd moeten zijn? Inkomensverlies zoals de indieners van het wetsvoorstel voorstellen? Of zou het meer gedacht moeten worden aan (afgesproken/feitelijke) verdeling zorg en betaalde arbeid tijdens huwelijk?
- Wat zullen de gevolgen zijn van het wetsvoorstel?
- Wat betekent de voorgestelde beperking van partneralimentatieduur in het licht van de emancipatie van vrouwen?
- Zijn de gevolgen van deze wetswijziging uiteindelijk gunstig of ongunstig voor de positie en economische zelfstandigheid van vrouwen?

In de zaal zaten veel advocaten die werkzaam zijn in het familierecht. Hun conclusie was eensluidend, namelijk dat een wetswijziging niet nodig is. De huidige wet biedt aan rechters voldoende mogelijkheden om maatwerk te leveren en uit te gaan van de individuele situatie van partners.

*De juriste Clara Wichmann leefde van 1885-1922. Tijdens haar rechtenstudie was ze actief in de vrouwenbeweging en later was zij een van de voorvechters voor vrouwenkiesrecht.

blokje 15

Invloed uitoefenen

Hoe komt een wet tot stand? Hoe kan ik er invloed op uitoefenen?
Wanneer kan ik mijn mening geven of doet die er niet toe?

Allemaal vragen die je kunt hebben bij de invoering van een nieuwe wet. Omdat het proces niet voor iedereen eenvoudig te volgen is, heeft Netwerk Democratie www.volgdewet.nl ingericht. Een website die het wetgevingsproces volgt en waarbij precies wordt aangegeven hoe en wanneer je invloed uit kunt oefenen. Het motto is 'Iedereen kan invloed hebben'.

Ook het proces voor de invoering Wet Partneralimentatie kun je via [deze website](#) volgen. Handig voor iedereen die invloed wil uitoefenen.